

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 79Ek/693/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120285384
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120285384.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 36 613 843, proti povinnému: X., nar: XX.XX.XXXX, R. XXX, XXX XX V. o vymoženie 2.463,51 eura s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti tretej výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/693/2020 zo dňa 11. 05. 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti tretej výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/693/2020 zo dňa 11. 05. 2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti tretej výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/693/2020 zo dňa 11. 05. 2020.

o d ô v o d n e n i e :

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal od povinného vymoženiu 2.463,51 eura s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6C/83/2012 zo dňa 16.08.2012.
- Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 79Ek/693/2020 zo dňa 11. 05. 2020 súd v tretej výrokovej vete návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol v časti vymoženiu výšky iných trov 42,00 eur.
- Proti tretej (III.) výrokovej vete uznesenia podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „V prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie sa „nové“ exekučné konanie vedie už podľa predpisov platných a účinných v čase podania opätovného návrhu na začatie exekúcie, pričom oprávnený má nárok len na náhradu súdneho poplatku za návrh. Oprávnený sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že tento nemá nárok na náhradu iných trov spojených s podaním opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, avšak môže požadovať úhradu paušálnych trov od povinného ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Sporná skutočnosť vyplýva aj zo samotnej Dôvodovej správy k návrhu zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorú oprávnený predkladá v prílohe tohto podania.“ Navrhol preto sťažnosťou napadnuté uznesenie v tretej výrokovej vete zrušiť.
- Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.
- Podľa § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.
- Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z.z.“), okrem náhrady súdneho poplatku za návrh podľa odseku 1 oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním.

7. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu sťažnosti oprávneného.

8. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku súd zamietol uplatnený nárok oprávneného na vymoženie iných trov vo výške 42,00 eur. Oprávnený sa s uvedeným záverom nestotožnil, argumentujúc predovšetkým dôvodovou správou, z ktorej má vyplývať nárok oprávneného. K uvedenému súd uvádza, že dôvodová správa nie je právne záväzným výkladom právnych noriem, ktoré podáva jedine súd. Možno sa síce domnievať, že dôvodová správa vyjadruje úmysel zákonodarcu, no v danom prípade možno o uvedenom výrazným spôsobom polemizovať, keď zákon č. 233/2019 Z.z. bol dotknutý viacerými podstatnými zmenami, aj pri prerokovaní v Národnej rade Slovenskej republiky, pričom z obsahu celej dôvodovej správy (vo vzťahu k prijatým právnym normám) je zrejmé, že nekorešponduje s prijatým normatívnym textom zákona, a to vo viacerých bodoch, keď napríklad podľa dôvodovej správy k § 5 zákona č. 233/2019 Z.z., cit.: „Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje všetky potrebné informácie o vymáhanej pohľadávke a trovách starej exekúcie“, pričom podľa § 5 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. nie je podstatnou náležitosťou výška vymáhaného nároku. Taktiež podľa dôvodovej správy k § 6 zákona č. 233/2019 Z.z., cit.: „...ktoré sú vo výške 35 eur bez dane z pridanej hodnoty, t. j. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška týchto paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty.“, pričom podľa § 6 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. sa samozrejme zvyšuje výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ak je platiteľom tejto dane súdny exekútor a nie advokát oprávneného. Ďalej napríklad podľa dôvodovej správy k § 9 zákona č. 233/2019 Z.z., cit.: Na uľahčenie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie sa umožňuje oprávnenému pôvodný exekučný titul predložiť vo forme „skenu“, t. j. zaručená konverzia sa nepožaduje.“, pričom podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. sa návrh podáva podľa Exekučného poriadku, ktorého § 48 ods. 6 vyžaduje zaručenú konverziu exekučného titulu a výnimka z uvedeného pravidla sa v zákone č. 233/2019 Z.z. (v rozpore s dôvodovou správou) nenachádza. Uvedenými príkladmi súd nepodrobil úplnej komparácii dôvodovú správu s účinným znením zákona, iba poukazuje, že nezrovnalosti medzi schváleným (a už účinným) znením zákona č. 233/2019 Z.z. a dôvodovou správou nie sú výnimočné a vyskytujú sa na viacerých miestach. Už len z uvedeného považuje súd za potrebné odmietnuť výklad, ktorý sa má mať oporu v dôvodovej správe k uvedenému právnemu predpisu. Taktiež súd uvádza, že pokiaľ ide o sumu 42,00 eur, ktorá predstavuje oprávneným uhradené trov starej exekúcie ukončenej ex-lege za splnenia podmienok uvedených v zákone č. 233/2019 Z.z., na túto nedisponuje oprávnený spôsobilým exekučným titulom proti povinnému. Ako vyplýva z § 6 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov je exekučným titulom. No uvedený exekučný titul predstavuje oprávnenie súdneho exekútora vymáhať paušálne trov od oprávneného. Uvedený exekučný titul nezaväzuje k plneniu povinného (ktorému sa ani nedoručuje) a ani nie je vydaný v prospech oprávneného. Oprávnený tak nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie paušálnych trov od povinného. Úhradou paušálnych trov oprávneným súdnemu exekútorovi totiž podľa názoru súdu nedoručuje sa k prechodu práva z exekučného titulu (zo súdneho exekútora na oprávneného) a ani nedoručuje sa k prechodu uloženej povinnosti z exekučného titulu (z oprávneného na povinného). Taktiež, ako vyplýva bez akýchkoľvek pochybností z ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., okrem náhrady súdneho poplatku za návrh, oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním. Oprávnený tak nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie sumy 42,00 eur od povinného a uvedené náklady oprávneného nie je možné podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. uplatňovať ani ako náhradu trov spojených s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

9. Súd tiež k nároku na náhradu paušálnych trov exekúcie od povinného uvádza, že zákonom 233/2019 Z.z. došlo „abstrahujúc od iných dôvodov zastavenia exekúcie, vo svojej podstate k legálnej definícii pojmu „nemajetnosť“, a teda k legálnej definícii skutkového stavu, pri ktorom dochádza k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 (exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie). Z ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. bez akýchkoľvek pochybností vyplýva zákonná prezumpcia, že ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie. Uvedené zistenie je aj dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31. 03. 2017. Rešpektujúc očakávania oprávneného o vymožení pohľadávky však súd pripomína, že tieto očakávania nie je možné

považovať za „večné“ a teda trvajúce až do straty právnej subjektivity povinných osôb, a teda že je legitímna požiadavka zákonodarcu na časovom ohraničení trvania exekúcie (porovnaj právne poriadky iných štátov kontinentálneho systému práva, z ktorého vyplýva, že systém časovo neobmedzeného výkonu rozhodnutia je výnimočným). Zákonodarca pristúpil k regulácii uvedeného stavu zavedením časového obmedzenia trvania exekúcie (porovnaj § 61n ods. 1 písm. c) a d) Exekučného poriadku upravujúce zastavenie exekúcie po uplynutí času na zistenie exekvovateľného majetku povinného) s tým, že oprávnený má možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie opätovne. Náklady, ktoré s tým oprávnenému vznikajú, však znáša sám, nakoľko vo výsledku bol s podaním predchádzajúceho návrhu na vykonanie exekúcie neúspešný. Súd pri rešpektovaní ústavných pravidiel právneho štátu, nepovažuje za legitímne prenášanie nákladov spojených s (opakovaným) vedením exekúcie z oprávneného na povinného (či súdneho exekútora), pokiaľ oprávnený nie je s vedením exekúcie úspešný.

10. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti tretej (III.) výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/693/2020 zo dňa 11. 05. 2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že návrh na vykonanie exekúcie je v časti vymoženia výšky iných trov 42,00 eur od povinného nedôvodný, keď oprávnený nedisponuje exekučným titulom na ich vymáhanie a iné trovy ako zaplatený súdny poplatok nie je možné podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. od povinného vymáhať, nejde teda ani o trovy exekúcie oprávneného, a preto podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku je daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v časti 42,00 eur.

11. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).